Este inacceptabilă comuniunea euharistică cu prefăcuții schismatici

Din momentul în care a apărut prima întrebare care viza autocefalia Bisericii ucrainene, am vorbit în mod deschis în favoarea sa. În comunicarea cu diferite persoane – din Biserică cât și laici – am insistat că în esență, practica pe care o are o țară independentă din punct de vedere politic este propria sa Biserică autocefală predominantă astăzi în Ortodoxie.

Cu toate acestea, am sperat că această Biserică Ortodoxă Ucraineană autocefală, cu siguranță dorită, nu va fi înființată în grabă, ci treptat, cu mare atenție și în acord cu Tradiția Ortodoxă, Sfintele Canoane și, în general, cu totalitatea Bisericii – Legea canonică a sfintei noastre Biserici Ortodoxe .

Din nefericire, întregul proces de proclamare și recunoaștere a autocefaliei Bisericii Ortodoxe Ucrainene nu a pornit de la procesul democratic ortodox; nu au existat sentimente democratice de intelegere, ci tendințele care au triumfat în el, trebuie să recunoaștem cu tristețe, au fost autoritare și autocratice.

Cu toate că Patriarhul Ecumenic Bartolomeu al Constantinopolului a primit și confirmat prin scrisoarea sa cu mai mult de douăzeci de ani în urmă, depunerea din treapta și excomunicarea Mitropolitului Filaret și a celor din jurul său ca schismatici ai Bisericii Ortodoxe Ruse și în general din Trupul Unic, al Catolicei și Apostolicei Biserici; deși acum trei ani, la Sinaxa Întâistătătorilor din 2016, după cum spune Preafericitul Părinte Patriarh Kiril al Moscovei în scrisoarea sa deschisă, Patriarhul Constantinopolului a promis că nu va face acest lucru, că nu va acorda unilateral statutul de autocefalie Bisericii ucrainiene și mai ales schismaticilor – în ciuda tuturor acestor lucruri, el a început fără nici o rațiune procesul de acordare a autocefaliei Bisericii menționate mai sus. Mai mult decât atât, ceea ce este chiar mai trist, după douăzeci de ani, neținând cont de propriul său acord scris pentru represaliile impuse lui Filaret, totuși, a repus în treaptă persoana condamnată mai sus menționată, contrazicându-se și reinstalând în funcții pe cei anatematizați și condamnați de Biserica Ortodoxă Rusă.

În opinia mea umilă, această acțiune este anticanonică din punctul de vedere al Sfintelor Canoane, care spun că orice condamnare, depunere din treapta și excomunicare pot fi anulate numai de acel organism care le-a impus și numai cu condiția pocăinței celor condamnați. De aceea, numai Patriarhia Ortodoxă a Moscovei are dreptul să-l reinstaleze pe Filaret si jurisdicția canonică, întoarcându-l în sânul Bisericii Ortodoxe.

Cea mai mare greșeală făcută de Patriarhul Ecumenic, din prisma mea umilă, este

disprețuitoarea nepăsare față de Mitropolitul Onufrie, Mitropolitul singurei Biserici Ortodoxe Ucrainene care are o recunoaștere canonică generală, precum și recunoașterea în locul lui a lui Epifanie, fără nicio hirotonie canonică, ca mitropolit al Kievului și al întregii Ucraine, precum și acordarea unui tomos de autocefalie în timp ce conslujea cu el.

Prea binecuvântați și prea sfinți frați!

Pot trage o singură concluzie. Din păcate, acordarea statutului de autocefalie de către Patriarhul Ecumenic Bartolomeu comunității schismatice a lui Filaret și Epifanie nu numai că nu a vindecat schisma existentă în Ucraina, ci, dimpotrivă, a agravat-o. Acum, după acordarea tomosului, vedem o realitate tragică: în Ucraina există o biserică canonică sub mitropolitul Onufrie și o comunitate schismatică sub conducerea schismaticilor Filaret și Epifanie. Evident, există pericolul ca după trei ani de confruntare militară, poporul ucrainean să fie acum împărțit printr-o confruntare religioasă. Există un și mai mare pericol: Schisma ucraineană ar putea afecta, așa cum mulți au spus deja, întregul Trup al Ortodoxiei Universale, cu care, din păcate, s-a dovedit a fi legată.

Astfel, cred că noi, Sfântul Sinod al Bisericii Cipriote, nu putem să-l recunoaștem pe schismaticul Epifanie, care nu are nici o hirotonire canonică, ca Mitropolitul canonic al Kievului și al întregii Ucraina. Este chiar inacceptabil ca noi să avem o comuniune euharistică cu prefăcuții schismatici.

Astfel, umilele mele propuneri sunt după cum urmează:

1. Sfântul nostru Sinod nu ar trebui să se adreseze nici Patriarhului Moscovei, nici Patriarhului Ecumenic, pentru a nu afecta eforturile de mediere ale Bisericii din Cipru în scopul obținerii unei soluții canonice a problemei.

De asemenea, îmi exprim teama că se va întâmpla cel mai rău lucru – ca Bisericile Slave să se alăture Patriarhiei Moscovei și Patriarhia Greacă să se alăture Patriarhiei Ecumenice. Aceasta ar întreține o schismă de lungă durată (spre marea bucurie a dușmanilor Ortodoxiei universale).

2. Sfântul nostru Sinod trebuie să sprijine propunerea Preafericitului Părinte Patriarh Ioan al Antiohiei de a convoca în curând un Sinod panortodox sau (dacă este dificil sau chiar imposibil) o Sinaxa a Întâistătătorilor, unde poate fi discutată problema ucraineană și găsită o soluție în acord cu Sfintele Canoane și cu Tradiția Bisericii Ortodoxe.

3. Cred că Biserica Ciprului, care a primit autocefalia la al III-lea Sinod Ecumenic, înzestrată cu autoritate și încoronată de lumina Bisericii Răsăritene, poate și ar trebui să joace un rol mediator decisiv în implementarea propunerilor de mai sus și rezolvarea situației problematice.

Mitropolitul Nikiforos de Kykkos

Comentariu asupra problemei ucrainene a Sfântului Sinod Cipriot

2/20/2019

Met. Nikiforos of Kykkos. It is Unacceptable to Have Eucharistic Communion with

Unordained Schismatics